

Περί Αγκάρρας (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβρη του 2016 στο blog [νεκατώματα](#).

Περιεχόμενο

Περί Αγκάρρας

Η [Αγκάρρα](#) είναι ένα διαδικτυακό σάιτ που ξεκίνησε σαν μια μικρή πρωτοβουλία 2 Κυπρίων να αναπτύξουν και προωθήσουν μια Μαρξιστική-Λενινιστική γραμμή που θα είχε αφετηρία αλλά και σημείο αναφοράς την Κύπρο, και για αυτό επέλεξαν και μια παλιά κυπριακή λέξη, την αγκάρρα (σύγκρουση) ως το όνομα τους. Όταν πρωτο-εμφανίστηκε η σελίδα φαινόταν να έχει μια φρεσκάδα και μια προοπτική και ήταν ενδιαφέρουσα ως μια απόπειρα να ανοίξει συζητήσεις σε διάφορα ζητήματα από μια πιο στρατευμένη οπτική με κάποιο θεωρητικό υπόβαθρο. Βέβαια από την αρχή είχε ένα δογματικό ύφος και ένα κουκουέδικο στυλ και βλέμμα, αλλά έμπαινε ενίοτε στον κόπο να εξετάσει και κυπριακά ζητήματα και να κάτσει να σκεφτεί πέραν από τα εύκολα συνθήματα και έξω από τα γνώριμα νερά. Έχουν γραφτεί και φιλοξενηθεί κατά καιρούς αξιόλογα κείμενα στο σάιτ, και αυτός είναι και ο λόγος που το παρακολούθησα και εν μέρει που γράφω και αυτό το κείμενο.

Δεν έχω σκοπό να κάνω κάποιο συνολικό απολογισμό, κριτική ή σχολιασμό της Αγκάρρας, αλλά να επισημάνω ότι η στάση που τηρεί σε σχέση με το κυπριακό και με το κίνημα ειρήνης-επανένωσης είναι επιεικώς απαράδεκτη, ανειλικρινής και αντιδραστική. Όχι επειδή δεν ενδιαφέρεται για την λύση του κυπριακού, επειδή δεν στηρίζει τις συνομιλίες ή επειδή δεν συμμετέχει στις δράσεις για την επανένωση της χώρας. Αυτό στο κάτω κάτω είναι και θέμα προτεραιοτήτων, άποψης, αντίληψης, ιδεολογίας κλπ. Είναι βέβαια προβληματικό μια αριστερή πολιτική ομάδα στην Κύπρο σήμερα να έχει τέτοια στάση αλλά δεν είναι αυτό το θέμα εδώ. Εξάλλου υπάρχουν και άλλες ε/κ αριστερές και αναρχικές φωνές και παρέες που στέκουν αμφίσημα ή προβληματικά ακόμα και σε αυτή τη συγκυρία. Λίγες μεν στην Κύπρο αλλά υπαρκτές. Αλλά ακόμα και αυτοί που, είτε από εθνοπληξία και σύγχυση, είτε από άκριτη αναπαραγωγή ανιστόρητων αποικιακών οπτικών και εθνοκεντρικών απωθημένων και φαντασιώσεων από τον ελληνικό αριστερό και αναρχικό χώρο, δεν πείθονται για την σημασία και την προοπτική της επανένωσης, δεν κάνουν αυτό που κάνει η Αγκάρρα.

Η Αγκάρρα ουσιαστικά υπό το προκάλυμμα μιας δήθεν «κριτικής στάσης» στο κυπριακό, με έμμεσο τρόπο αλλά σε συστηματική βάση και χωρίς να παίρνει ανοιχτή θέση για το πλαίσιο, την διαδικασία, το διακύβευμα, τους όρους και το περιεχόμενο της λύσης του κυπριακού, υπονομεύει με ειρωνείες, επιλεκτικές αναφορές, ισοπεδώσεις και υπερβολές, νοητικά άλματα και με ένα αλαζονικό και διδακτικό στυλάκι όχι μόνο την διαδικασία ειρήνευσης αλλά και τις όποιες προσπάθειες γίνονται σε επίπεδο κοινωνίας και κοινής γνώμης. Πρόκειται για μια τυχοδιωκτική στάση, απορριπτική ως προς την πολιτική της ουσία, αλλά χωρίς να αναλαμβάνει την ευθύνη της τοποθέτησης της. Μιας στάσης που πάει να μιμηθεί την πονηριά του Νίκου Κατσουρίδη και τον λαϊκισμό των Οικολόγων.

Το τελευταίο διάστημα βλέποντας την Αγκάρρα να αρνείται να σχολιάσει επί της ουσίας το κυπριακό και να πάρει και θέση, αλλά ταυτόχρονα να ειρωνεύεται και να χαρακτηρίζει ως αφέλεια, τύφλα και

φαντασιοπληξία τις προσπάθειες διαμόρφωσης κλίματος μαζικής στήριξης και συμμετοχής στην διαδικασία της επανένωσης ή ακόμα και ως τρόπο εγκλωβισμού της κυπριακής αριστεράς και παγίδευσης της νεολαίας στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο και την δεξιά κυβέρνηση, ζήτησα να μάθω την πολιτική θέση της Αγκάρρας. Προκάλεσα την Αγκάρρα να τοποθετηθεί ξεκάθαρα και να μιλήσει με πρακτικούς όρους για την επανένωση, την αριστερά και τον ρόλο της σε αυτή, τις προοπτικές και τους κινδύνους. Το μόνο που πήρα ήταν, μια δήλωση γενικής στήριξης στην ομοσπονδία αλλά με το «σωστό περιεχόμενο» και φυσικά το ότι η ελπίδα (για ένα σωστό περιεχόμενο) είναι αντεπαναστατικό πράγμα – μια στάση επί της ουσίας συμπαράταξης με το αριστερο-πατριωτικό αφήγημα, προϊόν ελληνικής εισαγωγής. Επειδή όμως υπάρχει κάπου η κατανόηση ότι «δαμέ εν Κύπρος» και άρα ότι οι ασυναρτησίες και οι αντι-ομοσπονδιακές κορώνες (όπως αυτές που εισάγονται αυτούσιες από την Ελλάδα) δεν περπατούν μέσα στον ευρύτερο προοδευτικό χώρο, η Αγκάρρα πάει να κάνει και κάτι άλλο. Να υπονοήσει ότι μπορεί να υπάρξει και δικαιοδοτικός αριστερός απορριπτισμός, ότι τάχα υπάρχουν και προοδευτικοί τ/κ που είναι ενάντια στην ομοσπονδία ή στην λύση του κυπριακού μέσα στις υπάρχουσες συνθήκες. Αυτό στοχεύει βασικά στο να συντηρήσει και να ενισχύσει την αφηρημένη ρητορική αναφορά στους τ/κ που γίνεται από την ελληνική αριστερά και την μυθοπλαστική της αντίληψη για το κυπριακό. Είναι όμως ψέμα. Δεν υπάρχει καμιά οργάνωση ή συνδικάτο, ομάδα ή φωνή στον τ/κ προοδευτικό χώρο που να απορρίπτει την ομοσπονδία και την διαδικασία της επανένωσης. Ακόμα και οι πιο «επαναστατικές» τάσεις στην τ/κ εξωκοινοβουλευτική αριστερά, που δοκίμασαν άλλοτε να εκμεταλλευτούν οι από εδώ απορριπτικοί, όπως ο χώρος γύρω από το Νέα Κύπρος, την Μπαράκα και την Σοσιαλιστική Αλήθεια (και τα διάδοχα της σταλινο-ειδή σχήματα από το KSP και μετά) έχουν όλοι στηρίξει και εργαστεί με διάφορους τρόπους για την επαναπροσέγγιση και την ομοσπονδιακή επανένωση και στο παρελθόν και σήμερα. Ακόμα και στα πλαίσια συμμαχιών, κινηματικών και εκλογικών, με δυνάμεις τις τ/κ θεσμικής αριστεράς περιλαμβανομένου πρόσφατα του ίδιου του Ακκιντζί και του κόμματος του. Μόνη εξαίρεση ίσως ο εκδότης της Αφρίκα, Σιενέρ Λεβέντ και η παρέα του. Διότι καμιά αριστερή δύναμη στην Κύπρο με σοβαρότητα, είτε ε/κ είτε τ/κ, όσες επιφυλάξεις και να έχει δεν αποδέχεται το στάτους κβο και σίγουρα δεν υπονομεύει συστηματικά την διαδικασία επανένωσης στη δημόσια σφαίρα, νομίζοντας ότι έτσι κάνει κριτική.

Λοιπόν, επειδή είπα ήδη πολλά θα κλείσω με το εξής: Η πολιτική κριτική προϋποθέτει μια πολιτική οντολογία – κανένας δεν μπορεί να στέκεται στον αέρα. Και η θεωρητική θέση προϋποθέτει μια διασαφήνιση των εννοιών που χρησιμοποιεί κάποιος καθώς και τα αναλυτικά τους όρια. Αλλιώς πρόκειται για υποκρισία και ανευθυνότητα, που εκφράζεται μέσα από ένα δήθεν ψαγμένο λόγο που ρίχνει ατάκες και βαρύγδουπες φράσεις και νομίζει ότι λέει σοφίες. Αυτό βέβαια δεν είναι αποκλειστικότητα της Αγκάρρας – διάφοροι δημοσιολόγοι το κάνουν. Όπως κάποιος νομίζει ότι λέγοντας ανθρώπινα δικαιώματα και δικαιοσύνη, ή κυβερνητικότητα και Φουκώ τέλειωσαν το επιχείρημα τους, έτσι και η Αγκάρρα λέγοντας ιμπεριαλισμός και φιλελεύθερη ηγεμονία νομίζει ότι καθάρισε και δεν χρειάζεται να τοποθετηθεί για το τι, το πώς, το πότε και το γιατί και συχνά ούτε καν να καταλάβει το πού βρίσκεται.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [νεκατώματα \(Ιστοσελίδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2016](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:nekatomata:agkarra>

Last update: **2020/07/14 16:18**

